

Kristian Haraldsen nekter å ha vært kollesvinger.

Men vitnene kan fortelle noe annet.

Ville gjøre seg interessant og fortalte

Stapo at han hadde skufft en mann.

I saken mot Kristian Haraldsen, som ble påbegynt i byretten i går formiddag, kom en i løpet av dagen så langt at en fikk gjennomgått den nokså omfattende tiltalebeslutningen og avhørt en rekke vitner. Vitneavhøringen fortsetter i dag, og en vil sannsynligvis bli ferdig med prosedyren slik at saken kan tas opp til doms i ettermiddag. Dom vil vel da falle i morgen.

De punkter i tiltalen som fanget størst interesse var en skytehistorie fra Oslo og opptøyene på Selbak torv i 1941 da det var NS-propagandamøte i kinoen.

Etter at tiltalte hadde gjort fronttjeneste i SS divisjonen Viking, kom han tilbake til Norge og ble først sekretær, senere kontorsjef ved frontkjemperkontoret i Oslo. En kveld i løpet av denne tiden traff han utenfor «Löwenbrau» noen bekjente av seg, frontkjemper og statspolitifolk. Det hadde vært noe bråk utenfor restauranten, og statspolitifolkene gikk rundt og kontrollerte grenseboerbevis. Imidlertid begav alle seg, det var en fire, fem stykker, etter Haraldsens forslag nedover mot frontkjemperkontoret, som lå i Stortingsgaten i nærheten av restaurant Cecil. Utenfor kontoret var det stor sammenstimling av mennesker; en av selskapet, stapomannen Treffen, ble slått ned, tiltalte kom til og fikk seg et dugelig blått øye. Midt i alt bråket flyktet to av overfallsmennene, og han skjøt da et skudd i luften for å skremme dem til å stoppe. Dem ene fortsatte imidlertid, og den andre ble stoppet av en mann i gaten. Denne viste seg senere å være en frontkjemper, Bergén. (Sannsynligvis identisk med Bergén i Rinnanbanden). I mellomtiden var både ordenspolitiet og statspolitiet kommet til. De impliserte ble kjørt til statspolitiet og måtte avgi forklaring. — Dette er Haraldsens forklaring om affæren.

ner, sier han, etter rapport fra Legevakten, at såret overhodet ikke var et skuddsår.

Dette stemmer også overens med det som Johnny Hassel forklarer. Hassel var politikonstabel i Oslo dengang dette hendte, og han hadde angjeldende aften vakt i strøket omkring Karl Johansgate. Han hadde først på kvelden påtalt at Haraldsen og konsorter for egen regning drev og kontrollerte legitimasjonsbevis utenfor «Löwenbrau». Litt senere sto han ved en signalboks og snakket med politistasjonen for å bringe på det rene om statspolitiet hadde lov til dette. Mens dette skjedde hørte han et skudd fra Stortingsgaten og løp til. Da han kom til, sto Haraldsen og fingret med en pistol. Hassel tok den fra ham og leverte den til en sivil politibetjent for at den skulle komme i jøssinghender. Overfor statspolitiet forklarte han senere at revolveren var kommet bort under tumultene. Den mannen som lå på fortauet hadde visstnok snublet og slått hodet mot noe og på den måten blitt såret, forklarer han. Mannen ble kjørt på Legevakten og siden hjem av to politikonstabler for at ikke statspolitiet skulle få tak i ham. — Hassels forklaring er usedvanlig grei og klar.

Riisnæs møtte ikke i retten i dag.

18.6. Sovnløs natt på grunn av 41 bråk i nabocellen. F.B.

Oslo 10. juni.

(NTB). — Riisnæs møtte ikke i retten i dag. Overlæge Leikvam meddelte like etter at retten var satt at Riisnæs var blitt holdt våken om natten på grunn av bråk i nabocellen. Riisnæs klager over hodepine, og har forlangt å få saken utsatt en dag.

Retten godtok dette som lovlig forfallsgrunn, men forsvarer og aktor hadde ingenting å innvende mot at en tok avhøringen av de sakkyndige i dag.

Den forklaring tiltalte den gang ga til statspolitiet er atskillig mer krydret enn denne. — Jeg ville vel gjøre meg litt interessant den gangen, sier han.

Gunnar Adland var stapomann, og han var med i tiltaltes selskap ved det omtalte høve. Han har tidligere overfor statspolitiet avgitt en detaljert forklaring om affæren, men i går husket han svært lite da han ble fremstilt i retten. Han kan overhodet ikke huske at det ble skutt.

Olaf Hov var den betjent ved statspolitiet som opptok forklaring av Haraldsen og de andre etter tildragelsen. Han kan bare forklare at hans rapporter er overensstemmende med det som dengang ble forklart ham av de forskjellige. I en av disse rapporter kommer det frem at det etter bruduljen lå en mann på fortauet med et sår i hodet, og at Haraldsen skulle ha uttalt at det var ham som hadde skutt ham. Det viste seg imidlertid se-

*

En gang i 1941 skulle det holdes et NS-møte i kinoen på Selbak. 7 hirdmenn fra Fredrikstad dro oppover ved det høve, deriblant tiltalte. Utenfor kinoen hadde det samlet seg en del mennesker, og det ble ropt og pepet. De 7 bolde satte seg så fore å splitte hopen, og under denne aksjon ble det bl. a. brukt køller. Spørsmålet er nå om tiltalte ved det høve brukte kølle. Han sier selv at han aldri har hatt en kølle på seg.

Håkon Hermansen Kure som sto på trappen utenfor kinoen og var tilskuer, og Per Plünncke, som selv var med på aksjonen, forklarer begge at Haraldsen i hvert fall ved det omtalte høvet ikke hadde kølle.

Anna Gudesen hadde stått i et vindu med utsikt mot torvet på Selbak. Under tumultene hadde hun sett en mann komme springende med to hirdmenn etter seg. Disse innhentet ham, skjøv ham inn til en glassrute, og så holdt den ene mens den andre slo med kølle. "Hun hadde aldri sett Haraldsen før, men en dame som sto ved siden av henne i vinduet sa at den ene av de to var Haraldsen. Vitnet syntes nå å kunne kjenne ham igjen. Hennes utsagn ble imidlertid svekket ved at hun ikke kunne uttale seg helt bestemt.